

Od:

Do: kontakt@srodowisko.gov.pl

Wysłane: czwartek, 30 lipca, 2020 16:53:46

Temat: petycja

Szanowni Państwo,

w załączniku do niniejszej wiadomości znajduje się petycja.

z wyrazami szacunku

Zielona Góra, dnia 30 lipca 2020 r.

MINISTERSTWO ŚRODOWISKA
e-mail: kontakt@srodowisko.gov.pl

P E T Y C J A

Na podstawie art. 2 ust. 1 i 2 pkt. 1, w związku z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz.U. z 2018 r., poz. 870), wnoszę o:

Zmianę – nowelizację rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 8 października 2019 r. w sprawie zakresu wykroczeń, za które uprawnieni pracownicy Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe oraz strażnicy Państwowej Straży Łowieckiej są upoważnieni do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego (Dz.U. poz. 2050) – poprzez poszerzenie uprawnień pracowników Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe, zwanych dalej jako: „pracownicy Lasów Państwowych”, o:

- 1) możliwość nakładania grzywien w drodze mandatów karnych za wykroczenie określone w **art. 338 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska** (t.j. Dz.U. 2020 r., poz. 1219), zwanej dalej jako: „p.o.ś.” oraz
- 2) możliwość nakładania grzywien w drodze mandatów karnych za wykroczenia określone w art. 61 pkt 1 oraz art. 62 pkt 9 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (t.j. Dz.U. z 2019 r., poz. 1568 z późn. zm.), zwanej dalej jako: „u.ż.ś.”.

U Z A S A D N I E N I E

Ad. 1.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami – art. 116 ust. 1 p.o.ś., rada powiatu może, w drodze uchwały, wprowadzić ograniczenia lub zakazy w zakresie używania, na określonych jeziorach, stawach bądź rzekach, niektórych rodzajów jednostek pływających.

Art. 116 p.o.ś.

1. Rada powiatu, w drodze uchwały, z zastrzeżeniem ust. 2 i 4, ograniczy lub zakaze używania jednostek pływających lub niektórych ich rodzajów na określonych zbiornikach powierzchniowych wód stojących oraz wodach płynących, jeżeli jest to konieczne

do zapewnienia odpowiednich warunków akustycznych na terenach przeznaczonych na cele rekreacyjno-wypoczynkowe.

2. Na śródlądowych wodach żeglownych ograniczenia i zakazy wprowadza, w drodze rozporządzenia, minister właściwy do spraw klimatu, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu.

3. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 2, zostaną ustalone:

- 1) nazwa lub inne określenie cieków lub zbiornika wodnego albo jego części, na których obowiązują ograniczenia lub zakazy;
- 2) rodzaje jednostek pływających, których dotyczą zakazy lub ograniczenia, które mogą być charakteryzowane poprzez:
  - a) przeznaczenie jednostki,
  - b) parametry techniczne, takie jak wielkość i rodzaj napędu;
- 3) zakazy i ograniczenia dotyczące używania jednostek odpowiednio w okresie roku, dni tygodnia lub doby.

4. Ograniczenia nie mogą dotyczyć jednostek pływających, których użycie jest konieczne do celów bezpieczeństwa publicznego lub do utrzymania cieków i zbiorników wodnych.

Powyższe uprawnienie jest interpretowane jako możliwość wprowadzenia tzw. stref ciszy, ergo obszarów na których zakazane jest używanie jednostek pływających o napędzie motorowym (zakaz używania motorówek, skuterów wodnych itp.). Jest to całkowicie zrozumiałe, gdyż użytkowanie ww. rodzaju jednostek pływających stanowi źródło emisji hałasu. Ponadto powoduje powstawanie nagłych fal mogących bez trudu przykryć dorosłego pływającego człowieka (o dziecku nie wspominając). Co więcej prędkość z jaką poruszają się jednostki z napędem motorowodnym utrudnia, a czasem wręcz uniemożliwia bezpieczne żeglowanie. Jest to szczególnie widoczne w sytuacji, gdy osoby kierujące tymi jednostkami lekceważą zasady poruszania się po akwenach wodnych i drogach śródlądowych, wymuszając na żaglówkach dokonywanie nagłych zwrotów (tzn. zmian w kierunku żeglowania). Warto również dodać, że samo użytkowanie ww. rodzaju jednostek pływających nie jest neutralne dla poziomu czystości wody na danym akwenu. Wiąże się to z faktem, iż w toku pracy silnika napędzającego daną jednostkę motorowodną, dochodzi do przenikania do wody minimalnych ilości benzyny lub innego paliwa napędzającego daną jednostkę.

Wyeksponowanie *ratio legis* uchwał rad powiatu wprowadzających omawiane ograniczenia lub zakazy nie jest przypadkowe. Wskazuje ono, iż uchwały te nie tylko służą zapewnieniu bezpieczeństwa osób przebywających na obszarach wodnych (na co może wskazywać literalna wykładania delegacji ustawowej z art. 116 ust. 1 p.o.ś.). Ich podjęcie stanowi również działanie bezpośrednio służące ochrony środowiska. Dowodu na to dostarcza wykładnia systemowa (*argumentum a rubrica*) art. 116 p.o.ś. Przepis ten znajduje się w ustawie – Prawo ochrony środowiska. Tym samym też nie można powiedzieć, że podejmowane na jego podstawie działania są irrelewantne względem ochrony środowiska. Przeciwnie, podejmowane na podstawie ww. przepisu uchwały rad powiatu jednoznacznie służą realizacji nakazów, o których mowa w art. 5 oraz 74 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz.U. Nr 78, poz. 483 z późn. zm.), zwanej dalej jako: „Konstytucja RP”.

Podejmowana na ww. podstawie uchwała rady powiatu podlega opublikowaniu we właściwym wojewódzkim dzienniku urzędowym. Stanowi ona więc akt prawa miejscowego. Tym samym, stosownie do art. 87 ust. 2 Konstytucji RP, przedmiotowa uchwała oraz wprowadzane na jej podstawie ograniczenia lub zakazy stanowią źródło prawa powszechnie obowiązującego.

Art. 87 Konstytucji RP

- 1. Źródłami powszechnie obowiązującego prawa Rzeczypospolitej Polskiej są: Konstytucja, ustawy, ratyfikowane umowy międzynarodowe oraz rozporządzenia.*
- 2. Źródłami powszechnie obowiązującego prawa Rzeczypospolitej Polskiej są na obszarze działania organów, które je ustanowiły, akty prawa miejscowego.*

Powyższe jest niezmiernie ważne ze względu na przedmiot petycji. Należy bowiem zauważyć, że w ustawie – Prawo ochrony środowiska, występuje zapis zgodnie z którym:

Art. 338 p.o.ś.

Kto nie przestrzega ograniczeń, nakazów lub zakazów, określonych w uchwale rady powiatu wydanej na podstawie art. 116 ust. 1, podlega karze grzywny.

Tym samym również, na podstawie ww. przepisu – art. 338 u.p.o.ś. – złamanie ograniczeń/zakazu użytkowania, na danym jeziorze (stawie bądź rzece), określonego rodzaju jednostek wodnych stanowi wykroczenie.

Mając na uwadze „środowiskowy” charakter ograniczeń lub zakazów ustanawianych na podstawie uchwały rady powiatu, podejmowanej na podstawie art. 116 ust. 1 p.o.ś., jako w pełni zasadne należy uznać rozszerzenie możliwości nadawania przez pracowników Lasów Państwowych grzywnien w drodze mandatów karnych za wykroczenie określone w art. 338 p.o.ś.. Postulowane niniejszą petycją poszerzenie przedmiotowych uprawnień pracowników Lasów Państwowych ma swoje dodatkowe uzasadnienie. Istniejące nad polskimi jeziorami przystanie (keje) żeglarskie oraz wypożyczalnie sprzętu wodnego są zwykle zlokalizowane przy dawnych ośrodkach czasowych zakładów pracy. Te zaś w zdecydowanej większości były lokalizowane na gruntach Skarbu Państwa, będących w trwałym zarządzie Lasów Państwowych. Tym samym też to Lasy Państwowe wykonują na nich czynności związane z nadzorem właścicielskim, odpowiadając m.in. za wykonywanie umów na podstawie których grunty te zostały oddane podmiotom trzecim w ograniczone prawa rzeczowe (dzierżawa, wynajem), przez co zostały również wyłączone z produkcji leśnej. Nie ma zatem uzasadnienia (dalsze) utrzymywanie sytuacji prawnej, gdy w toku np. kontroli drzewostanu nadzorowaniu zakazu wstępu do lasu (podczas suszy) lub kontroli postanowień umownych (z podmiotami trzecimi) pracownicy Lasów Państwowych, pozbawieni byli uprawnień postulowanych przedmiotową petycją. Należy bowiem zauważyć, że brak postulowanego uprawnienia powoduje, że skuteczność egzekwowania zakazów ustalanych na podstawie art. 116 ust. 1 p.o.ś. jest więcej niż nikła. Brak możliwości natychmiastowego ukarania (tj. ujętego na gorącym uczynku) sprawcy wykroczenia z art. 338 p.o.ś., skutkuje

obowiązkiem zawiadomienia o tym fakcie Policji lub bezpośrednio skierowanie sprawy do sądu. Jest to nie tylko żmudne, czasochłonne, a także generujące poważne koszty po stronie Skarbu Państwa. Tym samym też charakteryzuje je niska efektywność, bezpośrednio przekładająca się na bardzo niską skuteczność w egzekwowaniu omawianych zakazów czynią je niekiedy *stricte* iluzorycznymi.

W tym też kontekście warto nadmienić, że w przedmiotowym zakresie – sprawach związanych z naruszeniem zakazów ustanawianych na podstawie art. 116 ust. 1 p.o.ś., prawo do nadawania mandatów z tytułu popełnienia wykroczenia, o który mowa w art. 338 p.o.ś. przysługuje – na mocy § 2 pkt 5 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 13 września 2002 r. w sprawie nadania inspektorom Inspekcji Ochrony Środowiska uprawnień do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego (Dz.U. Nr 151, poz. 1253 z późn. zm.) – Inspektorom Inspekcji Ochrony Środowiska. Okoliczność ta dodatkowo przemawia za zamianami postulowanymi niniejszą petycją.

Reasumując nowelizacja rozporządzenia w sprawie zakresu wykroczeń, za które uprawnieni pracownicy Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe oraz strażnicy Państwowej Straży Łowieckiej są upoważnieni do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego poprzez poszerzenie uprawnień pracowników Lasów Państwowych o możliwość nakładania grzywien w drodze mandatów karnych za wykroczenie, o którym mowa w art. 338 p.o.ś. jest obiektywnie uzasadniona i konieczna.

Ad. 2.

Z postulowanym wyżej poszerzeniem uprawnień pracowników Lasów Państwowych, wiąże się również inny postulat – poszerzenia uprawnień ww. podmiotów o możliwość nakładania grzywien w drodze mandatu karnego za wykroczenia, o których mowa w art. 61 pkt 1 oraz art. 62 pkt 9 u.ż.ś. Pozornie przepisy te pozostają bez związku z wykroczeniem, o którym mowa w art. 338 p.o.ś., a także *in genere* prawem ochrony środowiska. Faktycznie jest jednak inaczej.

Zgodnie z art. 37a u.ż.ś. prowadzenie jachtów żaglowych bądź motorowych (motorowodnych), wymaga posiadania stosownych uprawnień – patentów.

Art. 37a u.ż.ś.

1. Prowadzenie statków przeznaczonych do uprawiania sportu lub rekreacji, zwane dalej „uprawianiem turystyki wodnej”, wymaga:

- 1) posiadania odpowiedniej wiedzy i umiejętności z zakresu żeglarstwa;
- 2) przestrzegania zasad bezpieczeństwa przy uprawianiu turystyki wodnej.

2. Przepisy ust. 1 dotyczą statków przeznaczonych do uprawiania turystyki wodnej:

- 1) o napędzie żaglowym (jachtów żaglowych), które mogą być wyposażone w pomocniczy napęd mechaniczny;

- 2) o napędzie mechanicznym (jachtów motorowych), w tym także skuterów wodnych, łodzi pneumatycznych i poduszkowców;
  - 3) o napędzie innym niż żaglowy lub mechaniczny.
3. Uprawianie turystyki wodnej na jachtach żaglowych o długości kadłuba powyżej 7,5 m lub motorowych o mocy silnika powyżej 10 kW **wymaga posiadania dokumentu kwalifikacyjnego** wydanego przez właściwy polski związek sportowy.
4. Nie wymaga posiadania dokumentu kwalifikacyjnego uprawianie turystyki wodnej na jachtach motorowych o mocy silnika do 75 kW i o długości kadłuba do 13 m, których prędkość maksymalna ograniczona jest konstrukcyjnie do 15 km/h. W przypadku jachtów przeznaczonych do najmu, uprawianie turystyki wodnej wymaga odbycia przez prowadzącego jacht szkolenia z zakresu bezpieczeństwa na wodzie. Wymóg ten nie dotyczy osób posiadających kwalifikacje z zakresu żeglugi morskiej lub śródlądowej określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 5.
5. Minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb przeprowadzania szkolenia, o którym mowa w ust. 4, wzór dokumentu potwierdzającego odbycie szkolenia oraz wykaz kwalifikacji z zakresu żeglugi morskiej lub śródlądowej, których posiadanie zwalnia z obowiązku odbycia szkolenia, biorąc pod uwagę potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa żeglugi.
6. Osoba, która uzyskała uprawnienia do uprawiania turystyki wodnej w innym państwie, może uprawiać turystykę wodną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w zakresie posiadanych uprawnień potwierdzonych stosownym dokumentem.
7. Dokument, o którym mowa w ust. 3, określający uprawnienia do prowadzenia określonej wielkości jachtów żaglowych albo motorowych na określonych wodach wydaje właściwy polski związek sportowy osobom posiadającym odpowiednią wiedzę i umiejętności z zakresu żeglarstwa oraz spełniającym inne wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 15.
8. Jeżeli do uzyskania dokumentu, o którym mowa w ust. 3, niezbędne jest zdanie egzaminu potwierdzającego posiadanie odpowiedniej wiedzy i umiejętności z zakresu żeglarstwa, egzamin ten przeprowadza właściwy polski związek sportowy lub podmiot upoważniony przez ministra właściwego do spraw kultury fizycznej zwany dalej „podmiotem upoważnionym”.
9. Za przeprowadzenie egzaminu, o którym mowa w ust. 8, pobiera się opłatę, która stanowi dochód właściwego polskiego związku sportowego lub podmiotu upoważnionego.
10. Za czynności związane z wydaniem dokumentu, o którym mowa w ust. 3, pobiera się opłatę, która stanowi dochód właściwego polskiego związku sportowego.
11. Wysokość opłat, o których mowa w ust. 9 i 10, nie może być wyższa niż:
- 1) 500 zł - za przeprowadzenie egzaminu, o którym mowa w ust. 8,
  - 2) 50 zł - za wydanie dokumentu, o którym mowa w ust. 3
- przy czym opłaty dla uczniów i studentów w wieku do 26 lat podlegają obniżeniu o 50%.
12. Właściwy polski związek sportowy prowadzi ewidencję wydanych dokumentów, o których mowa w ust. 3, oraz gromadzi zaświadczenia ze zdania egzaminu będące podstawą do wydania tych dokumentów.
- 13.(uchylony)
14. Minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki zachowania bezpieczeństwa przy uprawianiu turystyki wodnej, biorąc pod uwagę potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa żeglugi.
15. Minister właściwy do spraw kultury fizycznej określi, w drodze rozporządzenia:
- 1) wymagania niezbędne do uzyskania dokumentów potwierdzających posiadanie uprawnień, w szczególności dotyczące wiedzy i umiejętności z zakresu żeglarstwa, oraz odpowiadający im zakres uprawnień do prowadzenia jachtów żaglowych albo motorowych,
  - 2) sposób i tryb przeprowadzania egzaminu, o którym mowa w ust. 8,
  - 3) wzór zaświadczenia ze zdania egzaminu,
  - 4) wzory dokumentów potwierdzających posiadanie uprawnień,
  - 5) wysokość opłat za przeprowadzenie egzaminu, o którym mowa w ust. 8, oraz za czynności związane z wydaniem dokumentu, o którym mowa w ust. 3,
- biorąc pod uwagę bezpieczeństwo żeglugi, konieczność zapewnienia jednolitego sposobu prowadzenia egzaminu, zakres uprawnień uzyskiwanych po zdaniu egzaminu, koszty poniesione przez właściwy polski związek sportowy lub podmiot upoważniony oraz warunki wskazane w ust. 11.

Na podstawie wydanego – w oparciu o cytowany wyżej art. 37a ust. 15 u.ż.ś. – rozporządzenia Ministra Sportu i Turystyki z dnia 9 kwietnia 2019 r., w sprawie uprawiania turystyki wodnej (t.j. Dz.U. z 2013 r. poz. 460, z 2019 r., poz. 1531), patentami

uprawnianymi do prowadzenia ww. jednostek wodnych są m.in. patenty sternika motorowodnego; motorowodnego sternika morskiego; kapitana motorowodnego; mechanika motorowodnego (§ 2 okt 4-7 ww. rozporządzenia).

§ 2 rozporządzenia w sprawie uprawiania turystyki wodnej

1. **Dokumentami kwalifikacyjnymi potwierdzającymi posiadanie uprawnień do uprawiania turystyki wodnej na jachtach żaglowych o długości kadłuba powyżej 7,5 m lub motorowych o mocy silnika powyżej 10 kW są patenty:**

- 1) żeglarza jachtowego;
- 2) jachtowego sternika morskiego;
- 3) kapitana jachtowego;
- 4) sternika motorowodnego;
- 5) motorowodnego sternika morskiego;
- 6) kapitana motorowodnego;
- 7) mechanika motorowodnego.

2. Wzory patentów określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

Brak posiadania ww. patentów stanowi wykroczenie, co dekretuje art. 61 pkt 1, w związku z definicją statku, jaką wprowadza art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. g u.ż.ś.

Art. 5 ust. 1 pkt 1 u.ż.ś.

1. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) **statek - urządzenie pływające o napędzie mechanicznym lub bez napędu mechanicznego, w tym również prom, wodolot i poduszkowiec, przeznaczone lub używane na śródlądowych drogach wodnych do:**
  - a) przewozu osób lub rzeczy,
  - b) pchania lub holowania,
  - c) inspekcji, nadzoru nad bezpieczeństwem ruchu żeglugowego lub szkolenia,
  - d) ratowania życia lub mienia,
  - e) połowu ryb,
  - f) wykonywania prac technicznych, utrzymania szlaków żeglugowych lub eksploatacji złóż kruszyw,
  - g) **uprawiania sportu lub rekreacji,**
  - h) celów mieszkalnych, biurowych, gastronomicznych, hotelowych lub warsztatowych, a także jako przystanie pływające, doki lub zakłady kąpielowe;

Art. 61 u.ż.ś.

Kto:

- 1) **kieruje statkiem** albo zajmuje stanowisko członka załogi statku, **nie posiadając do tego właściwego dokumentu kwalifikacyjnego,**
  - 2) będąc członkiem załogi statku, **nie posiada dokumentu potwierdzającego warunki zdrowia odpowiednie do zajmowanego stanowiska,**
  - 3) będąc członkiem załogi statku, **nie posiada żeglarskiej książeczki pracy,**
- podlega karze grzywny.**

Należy bowiem zwrócić uwagę, że w wielu przypadkach osoby, które dopuszczają się złamania zakazów wprowadzonych na mocy art. 116 ust. 1 p.o.ś., łączą popełnienie ww. wykroczenia z wykroczeniem z art. 61 pkt 1 u.ż.ś., prowadząc daną jednostkę pływającą bez stosownych uprawnień. To właśnie z tego powodu jako zasadne należy uznać poszerzenie możliwość nakładania grzywnien w drodze mandatu karnego przez pracowników Lasów Państwowych również o wykroczenie, o którym mowa w art. 61 pkt 1 u.ż.ś. Truizmem będzie bowiem stwierdzenie, że niekompletnym byłoby ograniczenie w przyznaniu przedmiotowych uprawnień wyłącznie do wykroczeń z art. 338 p.o.ś. Prowadziłoby to do powstania sytuacji, w wyniku których złapany na gorącym uczynku przez

pracowników Lasów Państwowych sprawca wykroczeń, o których mowa w art. 338 p.o.ś. oraz art. 61 pkt 1 u.ż.ś. natychmiast odpowiadałby wyłącznie za pierwsze wykroczenie. Czyniłoby to uprawnienia nadane pracownikom Lasów Państwowych niepełnymi, a więc prowadzącymi do powstania luki prawnej. Tym samym też poszerzenie możliwości nakładania przez pracowników Lasów Państwowych grzywien w drodze mandatu karnego nie może ograniczać się wyłącznie do art. 338. Tym samym też poszerzenie ww. uprawnień o wykroczenia, o których mowa w art. 61 pkt 1 u.ż.ś. również należy uznać za w pełni uzasadnione.

Niezależnie od powyższego należy zwrócić uwagę, że przepisy u.ż.ś. w generalny sposób sankcjonują nieprzestrzeganie przepisów dotyczących ochrony środowiska. Mowa tutaj o art. 62 pkt 9 u.ż.ś. zgodnie z którym:

Art. 62 u.ż.ś.

Kto wykracza przeciw przepisom w zakresie:

- 1) ruchu i sygnalizacji na śródlądowych drogach wodnych,*
- 2) oznakowania, wyposażenia i dokumentów statków,*
- 3) warunków ruchu i postoju statków na szlaku żeglownym i w portach,*
- 4) składu załogi statku i norm czasu pracy,*
- 5) przewozu statkami materiałów niebezpiecznych,*
- 6) pilotażu na śródlądowych drogach wodnych,*
- 7) warunków sanitarnych na statkach,*
- 8) warunków bezpieczeństwa i higieny pracy na statkach,*
- 9) ochrony środowiska,***

podlega karze grzywny.

W świetle znaczenia powyższego przepisu poszerzenie omawianych uprawnień pracowników Lasów Państwowych o wyżej przytoczony przepis jest również w pełni zasadne. Prowadzi bowiem do wyczerpującego (kompletnego) uzupełnienia uprawnień ww. podmiotów w zakresie możliwości nakładania grzywien w drodze mandatu karnego.

W tym również kontekście pragnę nadmienić, że w dniu dzisiejszym – 30 VII 2020 r., nadałem na adres elektronicznej skrzynki podawczej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów petycję o nowelizację ww. aktu normatywnego polegającą na rozszerzeniu ww. uprawnień inspektorów Inspekcji Ochrony Środowiska o wykroczenia, o których mowa w art. 61 pkt 1 oraz art. 62 pkt 9 u.ż.ś.

Zarazem, chcąc ułatwić postulowaną nowelizację ww. aktu normatywnego, w załączniku do petycji przedkładam projekt rozporządzenia, opracowany w zgodzie z zasadami techniki prawodawczej, o których mowa w rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (t.j. Dz.U. z 2016 r. poz. 283).

Stosownie do art. 39¹ §1 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2020 r. poz. 256 z późn. zm.), w związku z art. 15 ustawy o petycjach wyrażam zgodę na doręczenie odpowiedzi na niniejszą petycję za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz.U. z 2013 r. poz. 1422 z późn. zm.), wnosząc o doręczenie jej na następujący adres elektronicznej skrzynki podawczej:

z poważaniem

w załączniku:

- 1) projekt rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie w sprawie zakresu wykroczeń, za które uprawnieni pracownicy Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe oraz strażnicy Państwowej Straży Łowieckiej są upoważnieni do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego, w zakresie odpowiadającym postulatom niniejszej petycji.

PROJEKT

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾

z dnia ..... 2020 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zakresu wykroczeń, za które uprawnieni pracownicy Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe oraz strażnicy Państwowej Straży Łowieckiej są upoważnieni do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego

Na podstawie art. 95 § 4 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia, zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 8 października 2019 r. w sprawie zakresu wykroczeń, za które uprawnieni pracownicy Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe oraz strażnicy Państwowej Straży Łowieckiej są upoważnieni do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego (Dz.U. poz. 2090) § 1. otrzymuje brzmienie:

„§ 1. 1. Strażnicy leśni są upoważnieni do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego za wykroczenia określone w:

- 1) art. 63a § 1 i 1a, art. 74 § 1, art. 77, art. 78, art. 81, art. 82 § 1 pkt 1, 2, 9 i 11, § 2 pkt 6 i 10 oraz § 3-6, art. 82a § 1 i 2, art. 85 § 1 i 2, art. 92 § 1 i 2, art. 98, art. 119 § 1 i 2, art. 124 § 1 i 2, art. 148 § 1, art. 149, art. 151 § 1 i 2, art. 152 § 1, art. 153 § 1, art. 154 § 1, art. 155 § 1, art. 156 § 1, art. 157 § 1, art. 159, art. 161, art. 162 § 1 i 2 oraz art. 163-166 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń (t.j. Dz.U. z 2020 r. poz. 729 i 956);
- 2) art. 338 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (t.j. Dz.U. z 2020 r., poz. 1219);
- 3) art. 61 pkt 1 oraz art. 62 pkt 9 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (t.j. Dz.U. z 2019 r., poz. 1568, 1901, 2170 z 2020 r. poz. 284, 1137).

2. Pracownicy Służby Leśnej, którym przysługują uprawnienia strażnika leśnego, są upoważnieni do

nakładania grzywien w drodze mandatu karnego za wykroczenia określone w:

- 1) art. 81, art. 82 § 1 pkt 1, 2, 9 i 11, § 2 pkt 6 i 10 oraz § 3-6, art. 82a § 1 i 2, art. 148 § 1, art. 149, art. 151 § 1 i 2, art. 152 § 1, art. 153 § 1, art. 154 § 1, art. 155 § 1, art. 156 § 1, art. 157 § 1, art. 159, art. 161, art. 162 § 1 i 2 oraz art. 163-166 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń;
  - 2) art. 338 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska;
  - 3) art. 61 pkt 1 oraz art. 62 pkt 9 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej.
3. Strażnicy leśni oraz pracownicy Służby Leśnej, którym przysługują uprawnienia strażnika leśnego, są upoważnieni do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego za wykroczenia określone w:
- 1) art. 127 pkt 1 lit. b-e oraz pkt 2, art. 131 pkt 12-14 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz.U. z 2020 r. poz. 55 i 471);
  - 2) art. 51 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1995 r. - Prawo łowieckie (t.j. Dz.U. z 2020 r. poz. 67, 148, 695, 875);
  - 4) art. 338 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska;
  - 5) art. 61 pkt 1 oraz art. 62 pkt 9 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Środowiska

1) Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej – środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 marca 2020- r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz. U. poz. 494).

Od:

Do: kontakt@srodowisko.gov.pl

Wysłane: czwartek, 30 lipca, 2020 17:11:47

Temat: errata do petycji

Szanowni Państwo,

w załączniku do wiadomości przesyłam poprawiony załącznik do petycji z dnia 30 VII 2020 r. - poprzednio załączony do petycji załącznik posiadał w jednym miejscu błędnie podany Dz.U.).

z poważaniem

PROJEKT

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾

z dnia ..... 2020 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zakresu wykroczeń, za które uprawnieni pracownicy Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe oraz strażnicy Państwowej Straży Łowieckiej są upoważnieni do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego

Na podstawie art. 95 § 4 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (t.j. Dz.U. z 2020 r. poz. 729 i 956), zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 8 października 2019 r. w sprawie zakresu wykroczeń, za które uprawnieni pracownicy Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe oraz strażnicy Państwowej Straży Łowieckiej są upoważnieni do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego (Dz.U. poz. 2090) § 1. otrzymuje brzmienie:

„§ 1. 1. Strażnicy leśni są upoważnieni do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego za wykroczenia określone w:

- 1) art. 63a § 1 i 1a, art. 74 § 1, art. 77, art. 78, art. 81, art. 82 § 1 pkt 1, 2, 9 i 11, § 2 pkt 6 i 10 oraz § 3-6, art. 82a § 1 i 2, art. 85 § 1 i 2, art. 92 § 1 i 2, art. 98, art. 119 § 1 i 2, art. 124 § 1 i 2, art. 148 § 1, art. 149, art. 151 § 1 i 2, art. 152 § 1, art. 153 § 1, art. 154 § 1, art. 155 § 1, art. 156 § 1, art. 157 § 1, art. 159, art. 161, art. 162 § 1 i 2 oraz art. 163-166 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń (t.j. Dz.U. z 2019 r. poz. 821, 1238, z 2020 r. poz. 568, 956 i 1086);
- 2) art. 338 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (t.j. Dz.U. z 2020 r., poz. 1219);
- 3) art. 61 pkt 1 oraz art. 62 pkt 9 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (t.j. Dz.U. z 2019 r., poz. 1568, 1901, 2170 z 2020 r. poz. 284, 1137).

2. Pracownicy Służby Leśnej, którym przysługują uprawnienia strażnika leśnego, są upoważnieni do

nakładania grzywien w drodze mandatu karnego za wykroczenia określone w:

- 1) art. 81, art. 82 § 1 pkt 1, 2, 9 i 11, § 2 pkt 6 i 10 oraz § 3-6, art. 82a § 1 i 2, art. 148 § 1, art. 149, art. 151 § 1 i 2, art. 152 § 1, art. 153 § 1, art. 154 § 1, art. 155 § 1, art. 156 § 1, art. 157 § 1, art. 159, art. 161, art. 162 § 1 i 2 oraz art. 163-166 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń;
  - 2) art. 338 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska;
  - 3) art. 61 pkt 1 oraz art. 62 pkt 9 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej.
3. Strażnicy leśni oraz pracownicy Służby Leśnej, którym przysługują uprawnienia strażnika leśnego, są upoważnieni do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego za wykroczenia określone w:
- 1) art. 127 pkt 1 lit. b-e oraz pkt 2, art. 131 pkt 12-14 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz.U. z 2020 r. poz. 55 i 471);
  - 2) art. 51 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1995 r. - Prawo łowieckie (t.j. Dz.U. z 2020 r. poz. 67, 148, 695, 875);
  - 4) art. 338 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska;
  - 5) art. 61 pkt 1 oraz art. 62 pkt 9 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Środowiska

1) Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej – środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 marca 2020- r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz. U. poz. 494).